

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kebmin@kebmin.dk
www.kebmin.dk

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget har i brev af 26. marts 2013 stillet mig følgende spørgsmål 3 vedr. L 199, som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

25. april 2013

J.nr. 2013-1428

Spørgsmål 3:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25/3-13 fra Jacob Friis, Agedrup, jf. L 199 – bilag 4."

Svar:

Jacob Friis har rettet henvendelse til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget i forbindelse med det fremsatte lovforslag L 199, som jeg vil kommentere på.

Ifølge Jacob Friis er L 199 udtryk for en favorisering af landmænd, idet de ofte har store bygninger med stort tagareal, mens almindelige borgere, hvis bolig ikke er placeret hensigtsmæssigt i forhold til etablering af solcelleanlæg, ekskluderes fra at investere i vedvarende energi.

Det er ikke hensigten med L 199 at udelukke dem, der ikke har egnede tagflader. Derfor er der også foreslået en undtagelse til kravet om tagplacering, som muliggør, at man kan etablere op til 6 kW anlæg på jorden, såfremt man eksempelvis ikke har en egnet tagflade. Endvidere er der fortsat mulighed for at indgå i et fællesanlæg.

Jacob Friis foreslår i henvendelsen et alternativ til L 199, i hvilket det skal være muligt at etablere op til fire solcelleanlæg á 399 KW på samme ejendom, hvor 25 pct. skal udbydes til kommunens borgere. For fællesanlæg skal 75 pct. udbydes til kommunens borgere.

I Jacob Friis' alternativ til L 199 lægges op til ganske store anlæg på op til 1,6 MW, som langt overstiger de anlægsstørrelser, de forhøjede støttesatser var tiltænkt. I den vedtagne lov nr. 1390 af 23. december 2012 blev der sat en kapacitetsgrænse på 400 kW for den midlertidigt forhøjede støttesats, der starter på 130 øre/kWh for anlæg nettilsluttet i 2013. Denne grænse viste sig imidlertid at være vanskelig at håndhæve, hvorfor den nu med L 199 foreslås ophævet og erstattet af andre krav, der kan begrænse udbygningen af store anlæg.

Da der er begrænsede støttemidler til rådighed, som i øvrigt skal betales af de andre elforbrugere, er det valgt at målrette den midlertidigt forhøjede støtte til de anlæg, hvor der er en vis sammenhæng mellem anlæggets størrelse og anlægsejerens el-

forbrug. Krav om tagplacering eller en maksimum grænse på 6 kW for anlæg, der placeres på jorden, forventes at sikre en større sammenhæng mellem anlægsstørrelser og anlægsejerens elforbrug.

Med venlig hilsen

Martin Lidegaard